

BEWEEG ME POLITIEK

Annemarieke van Peppen

ISBN: 978-94-021-9063-2

© 2018 Annemarieke van Peppen

© 2019 Brave New Books

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën, of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Waar komt het vandaan?
Waar gaat hun hart sneller van kloppen?
Wat beweegt hen?

INHOUD

Voorwoord	8
Farid El-Khassim – BSD	10
Stefaan Verheugt – CDA	14
Rian van den Eijnden - Groen Links	18
Jovita Dorigo – D66	22
Tineke Mets - Steunpunt Bergen op Zoom	26
Regine van den Kieboom - GBWP	30
Tom Cats - VVD	34
John Oostdijk - Steunpunt Bergen op Zoom	38
Gertjan Huismans - VDD	42
Adrie Verbeem - PvdA	46
Carinne Elion-Valter - D'66	50
Peter van den Ouden - Groenlink	54
Peet Bakx – BSD	58
Dyana Rommens – GBWP	62
Dominique Hopmans – VVD	66
Max Majorana - Groen Links	70
Reinoud Krijnen – CDA	74
Evert Weys – GBWP	78
Jan de Krom - GBWP	82
Erwin Wilkens - Lijst Linssen	86
Lody Kneefel - Steunpunt Bergen op Zoom	90
Jan Couvert - VVD	94
Maarten van 't Hof - VVD	98
Auri Peters – BSD	102
Paul Schut – GBWP	106
Anette Stinenbosch – CDA	110
Han Verbeem – PvdA	114
Erik Verbogt – CDA	118
Souhail Soutou – GBWP	122
Meino Dam – Lijst Linssen	126
Rian Govers-Gabriels – VVD	130
Toine van Steenpaal – Lijst Linssen	134
Betsy de Kock – GBWP	138
Rik Simons – GBWP	142
Carlo van den Aarsen - SP	146
Maarten van Eekelen - GBWP	150

Sahin Ergec - PvdA	154
Abdelaziz Danjaoui - PvdA	158
Hilde Martens-van Gils - CDA	162
Ufuk Cuman - D'66	166
Wim Musters - CDA	170
Lyda Franken-Slagter - Steunpunt Bergen op Zoom	174
Adrie van Gent - Steunpunt Bergen op Zoom	178
Chris Been - Steunpunt Bergen op Zoom	182
John Voets - Steunpunt Bergen op Zoom	186
Ton van Dorst - Steunpunt Bergen op Zoom	190
Adam Ahajaj - PvdA	194
Joey van Aken - PvdA	198
Nanny Nuijten-van Aard - PvdA	202
Louis van der Kallen - BSD	206
Aydin Akkaya - GBWP	210
Meta Vrijhoef- Groen Links	214
Corry Damen - Groen Links	218
Mario Verstraten - GBWP	222
Louis Wijten - Lijst Linssen	226
Piet Roosendaal - GBWP	230
Jessy van Hooydonck - GBWP	234
Theo de Jong - SP	238
Selin Karar - Groen Links	242
Gert-Jan Heeren - D'66	246
Marijke Helmons - GBWP	250
Sander Siebelink - Lijst Linssen	254
Patrick van der Velden - GBWP	258
Maikel de Bekker - Lijst Linssen	262
Lot Hartman - D'66	266
Martijn van Schaik - Groen Links	270
Ton Linssen - Lijst Linssen	274
Guido de Veld - VVD	278
Ad Vermeulen - GBWP	282
Jordie van der Burgt - VVD	286
Julien Voets - Steunpunt Bergen op Zoom	290
Manuela van Gent - BSD	294
Ans van Eekeren - Lijst Linssen	298
Joost Pals - VVD	302
Sharinda Handoman - PvdA	306

Met het project Beweeg me wil ik de geschiedenis vastleggen van de inwoner en bezoeker van Bergen op Zoom anno 2015-2020 aan de hand van wat hen beweegt. Een persoonlijk voorwerp is leidraad voor het gesprek en het portret wat er op volgt. Binnen die geschiedenis vinden ook de gemeenteraadsverkiezingen plaats. Het leek mij interessant ook dit deel vast te leggen. Als kunstenaar kijk ik naar ontwikkelingen in de samenleving. Ik zie dat de mogelijkheid te stemmen, met name lokaal (te) weinig benut wordt en er een verharding heeft opgetreden tussen de zogenaamde 'gewone' mens en politiek. Met 'Beweeg me Politiek' heb ik geprobeerd het beeld van de politici persoonlijker te maken, door hen te vragen wat hen beweegt zich in te zetten voor die lokale politiek.

WAAROM BEWEEG ME POLITIEK?

Ik heb iedereen die zich in de gemeente Bergen op Zoom verkiesbaar heeft gesteld voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 uitgenodigd zich te laten portretteren met de vraag: "Wat beweegt je actief te zijn in de lokale politiek".

Ik zag het als mijn taak onafhankelijk te zijn en was niet geïnteresseerd in partijprogramma's, wel in de mens en zijn/haar persoonlijke motivatie. Niet gehinderd door partijkleur, of aannames kreeg elke politicus de gelegenheid de menselijke kant van zijn/haar overwegingen te delen.

Na elk interview van een uur maakte ik een portret , mijn visie op het gesprek.

Hoewel het soms een uitdaging was heb ik vooral veel geleerd en genoten van deze gesprekken. De ervaren politicus was hier en daar op zijn hoede, waardoor ik wat dieper moest graven, terwijl de jongeren soms nog niet wisten wat het is wat hen beweegt. Gaandeweg zag ik overeenkomsten in waar de beweegredenen vandaan kwamen; vanuit een politiek nest, het verenigingsleven, geloof, hoop en liefde, mensen uit het bestuurs- en bedrijfsleven, mensen-mensen, vanuit creativiteit, geschiedenis, uit een gevoel van verantwoordelijkheid of juist saamhorigheid, vanuit onderwijs en innovatie en mensen die al op jonge leeftijd hebben moeten knokken om het hoofd boven water te houden, dat nooit hebben verleerd en het nu inzetten ten gunste van de maatschappij. Kortom, allemaal mensen, zoals jij en ik, gevormd en gedreven door het leven.

Voorwoord

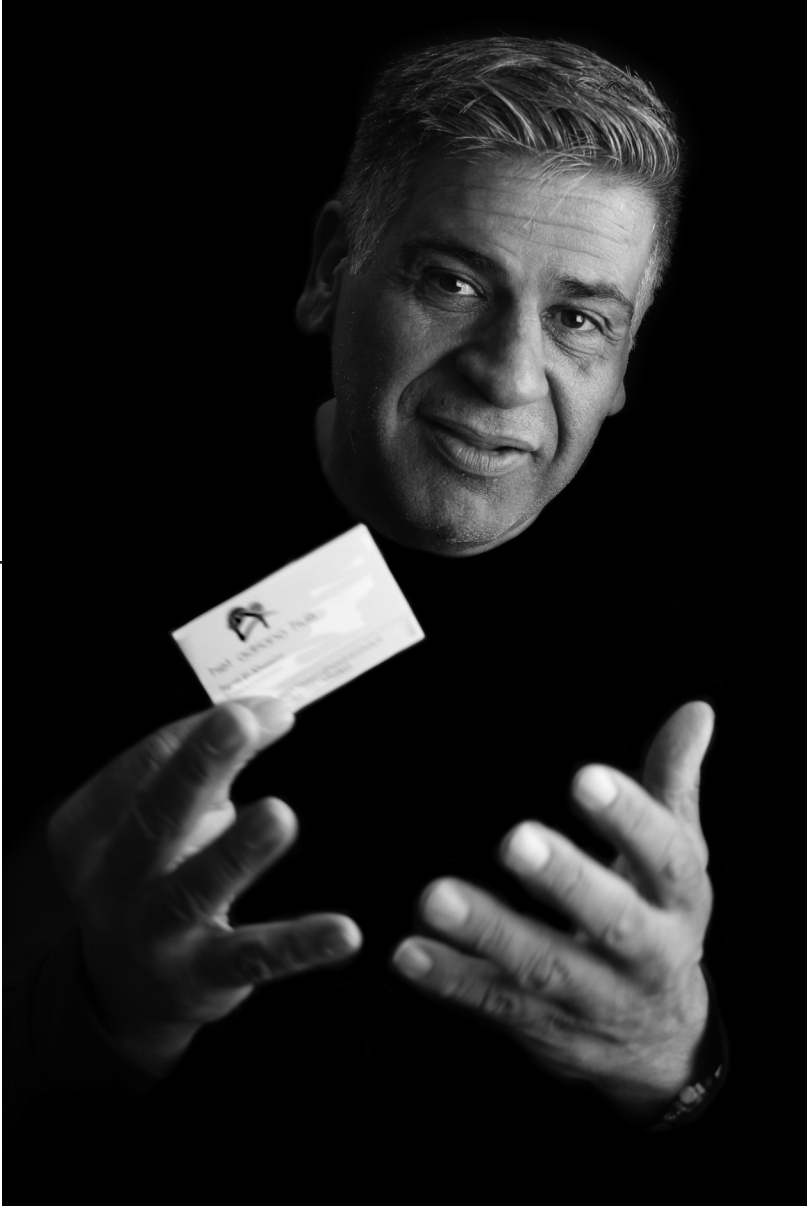
Dit project heeft me geleerd dat iedereen de beste bedoelingen heeft, de overeenkomsten groter zijn, dan de verschillen en iedereen zijn of haar kwaliteiten heeft. Met dit boek sluit ik weliswaar het project Beweeg me Politiek af, de mensen zullen een blijvende indruk achterlaten.

Ik had dit project niet kunnen doen zonder de politici die hebben deelgenomen. Ze hebben zich opengesteld en het vertrouwen in mij gehad hun verhalen met mij te delen, waarvoor dank. Speciale dank gaat uit naar de griffier van Bergen op Zoom: Kees Terstappen, met zijn enthousiasme en inzet heeft hij me enorm geholpen.

Annemarieke van Peppen

FAHRID EL-KHASSIM

Visitekaartje Adrianohuis

Ik hou niet van ‘maar...’

“Dit kaartje is belangrijk voor mij, het belichaamt wat mij beweegt in mijn persoonlijke en politieke leven. Ik wil iets realiseren waar de samenleving mooier van wordt. Ik hoop dat te bereiken met Het Adriano Huis, maar ook met mijn politieke activiteiten. Ik kijk naar de mogelijkheden, het liefst buiten de lijntjes. In de politiek heb ik een podium gevonden, waarmee ik wat kan doen voor de samenleving. Hoewel politieke omgangsvormen me soms kunnen frustreren, probeer ik er toch steeds met positieve energie in te staan. Ik hou niet van ‘maar..’, het ergens mee eens zijn en er dan een ‘maar’ aan toevoegen vanwege politiek gewin vind ik soms frustrerend”.

STEFAAN VERHEUGT

Rolstoel

“Heel veel mensen die iets niet kunnen in de maatschappij, kunnen het wel met een hulpmiddel, de rolstoel staat hiervoor symbool. Hoe kunnen we het voor iedereen zo goed mogelijk doen?

Ik heb een zorghart, ik heb altijd in de zorg gewerkt, waardoor ik veel meer in aanraking kom met behoeftes en mogelijkheden. Het is goed dat er voorzieningen zijn en dat mogen er zelfs wel meer worden.

Het zorgen en helpen zat er als kind al in.

Mijn ouders gaven dit mee, mijn vader hielp door middel van klusjes doen voor anderen, mijn moeder werkte in de zorg en verleende veel mantelzorg. Zij gaven daarin het goede voorbeeld en brachten mij positiviteit, gezelligheid en het er voor elkaar zijn bij.

Geloof is belangrijk voor mij, met name de achterliggende boodschap die in bijbels verhalen zit, het moraal van het verhaal, daar geloof ik in. Mijn leven kan een ander leven zin maken.

Ik keek als kind (en nog) veel naar nieuws en praatprogramma's, de onderwerpen wekte mijn interesse, waardoor ik als twaalfjarige ben gaan kijken bij de jeugdraad. Zo is het balletje gaan rollen. Ik denk dat ik op de juiste manier de wegen van mijn leven bewandel.

Behoeftes en mogelijkheden.

Ik ben er trots op dat ik niet praat over zaken waar ik geen verstand van heb, maar er wel over wil leren en al veel geleerd heb. Ik kan mensen helpen door te zorgen dat ze op de juiste plek komen met hun vragen.

De drempel bij mij als volksvertegenwoordiger is lager dan bij het stadskantoor. Ik ben een entertainer met een boodschap.

Het kan me frustreren dat het soms allemaal wat lang duurt.

Mijn ambitie is het raadslidchap. Ik heb (nog) niet de bagage om wethouder te worden. Je moet weten wat je kan, maar ik zeg nooit nooit”.

RIAN VAN DEN EIJDEN

Globe

“Ik wil graag veel van de wereld zien. Ik reis veel, heb altijd al willen reizen. Mijn vorige partner had daar geen behoefte aan. Een jaar na het eindigen van die relatie had ik een borrelavondje met Corry Damen. We hadden het over reizen en besloten samen een grote reis te gaan maken. We waren vol enthousiasme die avond en spraken af de volgende ochtend met elkaar te bellen om er zeker van te zijn of we dan nog even verwoed waren en dat was zo. Een paar maanden later maakte ik mijn eerste intercontinentale reis. Tijdens de voorbereiding van de reis is het contact tussen Corry en mij intenser geworden en inmiddels zijn we eenentwintig jaar samen. Reizen kan je niet met iedereen, maar wij kunnen dat samen bijzonder goed. Onze eerste reis was naar Indonesië, daarna volgde onder andere Mexico, Guatemala, Tibet, China, Iran, Australië, Kaapverdië, teveel om op te noemen eigenlijk. Er is nog zoveel te zien, er staat niet per se iets op mijn lijstje. Het dient zich aan en dan gaan we.

De globe was van mijn ouders, ik kan me niet anders heugen dan dat het thuis op de kast stond. Misschien staat deze wereldbol wel zo in mijn geheugen gegrift, omdat ik het als een uitweg kon zien. Ik was als kind niet helemaal gelukkig en creëerde mijn eigen wereld waarin ik me kon terugtrekken. Wie weet, onbewust, vertelde de globe op de kast mij wel dat er nog een hele andere wereld dan die van thuis op mij aan het wachten was.

Het mooiste van reizen vind ik het contact met de mensen. Ik zou nooit georganiseerd reizen, zet mij maar op een stoepje en ik geniet van het observeren van de mensen, hun bezigheden en hun cultuur. In mijn werk is observeren ook heel belangrijk. Ik heb heel mijn leven met mensen gewerkt vanuit een zorgende, ondersteunende positie. Veel verdriet, onrecht en ellende gezien. Als je het observeren, mijn werk en mijn zeer betrokken vrouw bij elkaar optelt, kan het niet anders dan dat ik op mijn manier mijn bijdrage wil leveren aan een lievere wereld. Ik ben zeker voor groen, ben een mens van de natuur en het buiten, maar de sociale, rechtvaardige kant van Groen Links weegt toch het zwaarst voor mij.

Wij hebben het geluk hier geboren te zijn met zoveel rijkdom en privileges. Ik heb veel van de wereld mogen zien en gezien dat niet ieders wiegje op de beste plaatst staat. De wereld is van iedereen, ik begrijp niet waarom we die niet zouden delen met elkaar.

Een hele andere wereld was nog op mij aan het wachten.

Ik ben zo trots op Corry en haar bewogenheid, ze is zo begaan en gedreven. Ik ben trots dat ik met haar mag leven en dat ze mij op politiek vlak zoveel heeft geleerd. Ik vind het lastig dat we als kleine partij niet zomaar iets voor elkaar kunnen krijgen. Toch ben ik ervan overtuigd dat we ook als kleintje onze bijdrage hebben geleverd. Nu duurzaamheid zo hip is ben ik ervan overtuigd dat we gaan groeien, daar kijk ik naar uit. Ik ben blij met de rol die ik als supporter en meedenker heb in de partij.

Het is goed zo”.

JOVITA DORIGO

Geo-driehoek

“Ik wilde altijd architect worden en dat is me ook gelukt. Bij architect-zijn hoort wat mij betreft de geodriehoek, met name voor het schetsen en ontwerpen. Het is mooi om dingen die je ziet en voelt tastbaar te maken. Het vormgeven van die gedachten; mensen willen wat en hebben daar ideeën bij, het maken van die vertaalslag vind ik het leukste. Het spannendste is het reflecteren van de wensen, het verbinden, zorgen voor, zorgen dat. Het puzzelen doe ik met de geo, met rechte lijnen, parallellen, haakse hoeken, uiteindelijk kom je altijd tot de vorm. De driehoek is een belangrijke vorm, zowel een piramide als een trechter. Als je het als trechter bekijkt is het een afspiegeling van de samenleving. De bovenzijde is de samenleving, de zijdes die naar de punt leiden staat voor het noodzakelijk verband en de punt staat voor de overheid, wat nodig is om hetgeen wat bovenaan gewenst is te realiseren.

Ik heb vanuit mijn werk geleerd om verbinding te maken tussen vraag en uitvoerbaarheid. Vijf jaar geleden was ik op zoek naar een nieuw anker die ik ontwikkeld had in mijn beroep. Destijds waren er landelijke verkiezingen waarin de extremen meer geluid maakten. Ik had het idee dat die uitersten vast zaten in hun eigen gelijk. Ik wilde bij gaan dragen het maken van de verbinding, het weer met elkaar communiceren. Als we als samenleving niet meer gehoord worden, moeten we ons hoorbaar moeten maken.

Mijn ouders gaven mij mee dat ruimte voor eigen ontwikkeling, het zelf denken, vasthouden aan je eigen kern, je eigen waarde en je eigen weg zoeken belangrijk is. Ook de gemeenschap van het gezin, de maatschappij en iets voor elkaar over hebben stonden centraal in mijn opvoeding. Wat dat betreft zat het er altijd wel in, ik gebruikte het maatschappelijke in het creatieve proces van mijn werk.

Ik kom uit een groot gezin met zeven kinderen. Ik ben de op een na oudste en gedroeg me een beetje als een kloek, dat ben ik eigenlijk nog wel. Mijn vader was ook architect, mijn creativiteit en manier van denken heb ik van hem. Mijn moeder was meer verbindend in en buiten het gezin. Ze wist er altijd voor te zorgen dat mensen elkaar wisten te vinden.

Netwerken is een deel van mij. Ik ben wel een netwerker, maar vanuit mijn eigen kracht. Ik denk dat ik goed de wensen uit de maatschappij kan reflecteren en analyseren van en naar het gemeentelijk bestuur.

Rechte lijnen, parallellen, haakse hoeken, uiteindelijk kom je tot de vorm.

Ik ben er trots op dat ik af en toe verbinding heb kunnen maken tussen bijvoorbeeld de zorg of het onderwijs en het gemeentebestuur. De wijze waarop mensen naar je kunnen kijken en je in hokjes kunnen stoppen kan me wel eens frustreren. De terughoudendheid van de burger naar een raadslid. Het is goed dat we ons realiseren dat deze communicatie van beide kanten nodig is en beter kan. Het is mijn ambitie de communicatie tussen burger, raad en bestuur te verbeteren, om zo de driehoek sluitend te maken”.

TINEKE METS

Incontinentie materiaal

“Ik ben medisch pedicure en kom in mijn werk schandalig veel misstanden tegen, met name door het tekort aan zorg, er zijn te weinig mensen. Mensen moeten hele dagen in hun eigen shit liggen. Het is de slechte zorg op landelijk en lokaal niveau die me veel zorgen baart, het maakt me verdrietig, zo ga je niet met mensen om. Ik vind dat het beter moet en hoop dat een politieke weg daar een bijdrage aan kan leveren.

Ik heb van mijn vijftiende tot mijn vijftigste als administratief medewerkster gewerkt. Door de crisis in 2008 raakte ik mijn baan kwijt, ik wilde niet mijn hand ophouden, daar ben ik te trots voor. Ik ben weer een opleiding gaan volgen, eerst als pedicure, later als medisch pedicure. Ik werk nu als zzp-er, dat klinkt vrij, maar eigenlijk ben je nooit klaar. Helaas zijn de zaken voor zzp-ers nog niet goed geregeld.

Ik word strijdbaar als er oneerlijke zaken gebeuren, dat heb ik altijd al gehad, als kind al. Het kwam pas echt goed naar voren toen ik een kind met een beperking kreeg. Ik moest eerst bewijzen dat er wat mis was, vervolgens wordt je als moeder vaak niet op waarde geschat. Als moeder vecht je dan als een leeuwin voor haar welp.

Ik ben ook altijd ondernemend geweest, dat heb ik van mijn vader. Hij was een hardwerkend man, een duizendpoot, ook dat heb ik van hem. Van kijken, kijken, kijken kun je heel veel leren. “Kennie bestaat niet, doe het met je handen”.

Het maakt me verdrietig.

Ik ben trots dat ik ondanks alle tegenslagen toch nog mijn eigen bedrijf heb en nooit mijn hand heb op hoeven houden. We kunnen als mensen veel meer dan we denken en iedereen kan zijn steentje bijdragen.

De slechte zorg frustreert me.

Het ondernemende en strijdbare zijn ingrediënten die ik wil gebruiken om de zorg te verbeteren.

Het is mijn ambitie strijdbaar te blijven. De zorg moet beter, daarom hoop ik met voorkeursstemmen in de raad te komen”.

REGINE VAN DEN KIEBOOM

Jubileumkaars Speeltuin van Glymes

“De speeltuin heeft me aangezet politiek betrokken te zijn. Het was een burgerinitiatief waar we een lange adem voor nodig hadden, maar wat ons wel gelukt is. Dat is wat voor mij gemeentepolitiek is. Met drie moeders moesten we altijd met de bus naar Roosendaal om naar de speeltuin te gaan. Uit het gemis van een lokale speeltuin is het initiatief ontstaan. Ik heb altijd wel vrijwilligerswerk gedaan bij sportverenigingen, maar was nooit eerder zo betrokken bij iets als bij het ontwikkelen en mogelijk maken van deze speeltuin. Het is veel strijd geweest, veel geleerd, veel grenzen verlegd. Als jonge moeder moest ik opeens sponsoren zoeken, voor groepen mensen praten en zelfs voor een volle raad onze droom begrijpelijk uitspreken. Toen het project van de speeltuin eenmaal stond en de kinderen groter waren bleef de behoefte een bijdrage te leveren bestaan.

Met Johan Bernaards heb ik in ‘t Fort/Zeekant de Buurtpreventie en Rangers opgericht. Ik hou van het bedenken en ontwikkelen van nieuwe projecten, vooral het netwerken wat erbij komt kijken. Als het eenmaal loopt heb ik een nieuwe uitdaging nodig, daar zit mijn kracht. Ik ben door GBWP gevraagd bij de partij te komen. Los van het feit dat ik wel weer toe was aan een nieuwe uitdaging, sprak het idee actief te kunnen zijn in de wijk en van daaruit echt wat kunnen veranderen mij aan.